

YAN YUEMING • LV ZHAOHE

**STUDIU ASUPRA
DEMOGRAFIEI
ȘI GRUPURILOR ETNICE
DIN CHINA.**

Teorie și aplicații

TRADUCERE:

Raluca-Miruna Niță

CREATOR
BRAȘOV, 2021

CUPRINS

CAPITOLUL I

STUDIU ASUPRA GRUPURILOR ETNICE: DISCURS, METODOLOGIE ȘI CADRU TEORETIC	7
1.1. Introducere	7
1.1.1. Structura etnică: tradiții teoretice	7
1.1.2. Antropologia demografică: o perspectivă interdisciplinară	9
1.2. Discurs	10
1.2.1. Demografice	10
1.2.2. Etnologie	13
1.2.3. Redefinirea demografiei etnice	13
1.3. Cadru teoretic	14
1.3.1. Teorii ale demografiei etnice	14
1.3.2. Ipoteze de bază ale antropologiei demografice	20
1.3.3. Reevaluarea demografiei etnice: teorii împrumutate din alte discipline	23
1.4. Metodologie	23

CAPITOLUL II

COMUNITĂȚILE ETNICE CA SISTEME NATURALE: RELAȚII INTERNE ȘI CARACTERISTICI COMPORTAMENTALE	27
2.1. Relațiile în interiorul sistemului	28
2.1.1. Sisteme naturale: definiții teoretice	28
2.1.2. Sisteme comunitate etnică – mediu	30
2.2 Schimbarea structurală	31
2.2.1 Modificări ale dimensiunii comunităților etnice	31
2.2.2 Modificări ale dimensiunii populației grupurilor etnice	32
2.2.3 Modificări ale natalității brute ale grupurilor etnice	34
2.2.4 Modificări ale mortalității brute ale grupurilor etnice	36
2.2.5 Modificări în structura de gen a grupurilor etnice	37
2.2.6 Modificări în structura sex – vârstă a grupurilor etnice	38
2.3 Reproducerea la populațiile etnice: factori și tendințe	44
2.3.1 Teorii importante	44
2.3.2 Etapele tranziției demografice a populațiilor etnice	49
2.4 Caracteristicile și tiparul comportamental al unui sistem natural	55
2.4.1 Comportamentul și modelele reproductive ale grupurilor etnice	55
2.4.2 Rata mortalității grupurilor etnice	60
2.4.3 Analiză teoretică	64

CAPITOLUL III

POPULAȚIILE ETNICE: ANALIZĂ LA NIVEL MACRO	67
3.1 Relații economice	67
3.1.1 Sistemul economic	67
3.1.2 Structura economică	71
3.1.3 Performanța economică a grupurilor etnice minoritare	79
3.1.4 Munca și ocuparea forței de muncă în rândul grupurilor etnice minoritare	86

Respect pentru oameni și țări

3.2. Relațiile sociale	95
3.2.1 Relațiile în sistemul social	95
3.2.2 Structura sistemului social și fundamentul clasificării.....	104
3.2.3 Funcționarea sistemului social.....	106
3.3 Relația cu mediul și resursele naturale	110
3.3.1 Relațiile în subsistemele de resurse și mediu	110
3.3.2 Sistemul de resurse și mediu.....	115
3.3.3 Coordonarea resurselor și a relațiilor de mediu	117
3.3.4 Dezvoltarea coordonată a resurselor și a mediului	119

CAPITOLUL IV

POPULAȚIILE ETNICE: ANALIZĂ LA NIVEL MICRO	123
4.1 Relații conjugale	123
4.1.1. Tipuri de căsătorii în comunitățile minoritare etnice	123
4.1.2 Factori care influențează comportamentul conjugal.....	137
4.2 Structura familiei	143
4.2.1 Analiza demografică a structurii familiei	144
4.2.2 Mecanismul microscopic din spatele transformării structurilor familiei etnice	155
4.3 Distribuția geografică	163
4.3.1 Caracteristicile distribuției geografice a populațiilor etnice	164
4.3.2 Condițiile și caracteristicile redistribuirii populației etnice	175

CAPITOLUL V

POPULAȚIILE ETNICE: ANALIZĂ LA NIVEL MEZO	185
5.1 Comunitățile etnice	185
5.1.1 Mecanismul și funcționarea sistemului populației	185
5.1.2 Comunitatea și sistemul mezo al cetățenilor comunității.....	188
5.2 Comunități etnice rurale	191
5.2.1 Mecanismul și funcționarea sistemului populației în comunitățile etnice rurale.....	191
5.2.2 Analiza cauzalității	199
5.3 Comunități etnice urbane	201
5.3.1 Interpretarea relației dintre sistemele de populație în comunitățile etnice urbane	202
5.3.2 Formarea și caracteristicile populației în comunitățile etnice urbane	205
5.3.3 Funcționarea sistemului populației în comunitățile etnice urbane	215

CAPITOLUL VI

PERSPECTIVE ȘI ORIENTĂRI	223
6.1 Către o dezvoltare echilibrată	223
6.1.1 Sistemul de dezvoltare a populației etnice	224
6.1.2 Modelul – țintă pentru dezvoltarea echilibrată a populațiilor etnice.....	226
6.2 Criterii și măsurători	227
6.2.1 Identificarea dezvoltării populației etnice: dezvoltarea endogenă a populației.....	227
6.2.2 Implicarea populațiilor etnice în sistemul de dezvoltare socială.....	231
6.3 Populațiile etnice și modernizarea	236
6.3.1 Motivația internă	238
6.3.2 Factorii externi	244
6.3.3 Caracteristici în schimbare	246
6.4 Orientări	251

BIBLIOGRAFIE	255
---------------------------	-----

CAPITOLUL I

STUDIU ASUPRA GRUPURILOR ETNICE: DISCURS, METODOLOGIE ȘI CADRU TEORETIC

1.1. INTRODUCERE

1.1.1. STRUCTURA ETNICĂ: TRADIȚII TEORETICE

Demografia grupurilor etnice, care datează de la începutul anilor 1980, este o ramură importantă a demografiei. Eforturile oamenilor de știință în acest domeniu de-a lungul anilor s-au dovedit fructuoase și de-a lungul istoriei cercetării în acest domeniu, s-au atins o serie de etape. În 1980, Wang Duanyu și alți câțiva oameni de știință au atras atenția asupra „studiilor populațiilor etnice minoritare”; în 1981, publicația Population Handbook (îngrijită de Liu Hongkang) a definit pentru prima dată conceptul de „demografie etnică” și atributele sale academice; în 1982, „populație etnică” a fost desemnată drept categorie în recensământul național al Chinei. Oamenii de știință chinezi au publicat o serie de studii privind populațiile etnice în funcție de regiune sau etnie, printre care „Populații etnice minoritare în Gansu” (1987), „Schimbări demografice în Tibet” (1989), „O privire de ansamblu asupra populațiilor etnice minoritare din Yunnan” (1990), „Populațiile etnice minoritare din Sichuan” (1991), „Studiul demografic al poporului Oroqen” (1989), „Profilul demografic al musulmanilor” (1991),

„Studiul demografic contemporan al poporului tibetan” (1992) și „Studiul demografic contemporan al poporului Oroqen”(1993). Cele mai importante monografii despre populațiile etnice din China sunt *Populațiile etnice* (prima ediție: 1989; a doua ediție: 1998) îngrijită de Zhang Tianlu, *Huang Rongqing despre schimbările privind populațiile etnice: analiză și predicție* (1995) și *Populații etnice* (2003) îngrijită de Tian Xueyuan. Dintre acestea, *Populațiile etnice* a fost prima monografie din China care a oferit detalii sistematic despre sfera cercetării, obiectivele ei și metodologia disciplinei. În trecut, demografia privind grupurile etnice era analizată de diferite discipline. Publicarea acestei cărți a marcat apariția demografiei etnice ca domeniu independent de studiu în China, umplând astfel un gol în științele sociale din această țară, atât de diversă din perspectiva rasei.

Încă de la început, demografii au explicat clar care este scopul acestei științe. Wang Duanyu a legat profilul demografic al grupurilor etnice minoritare și a zonelor locuite în principal de grupuri etnice minoritare de „Cele patru modernizări” (adică modernizarea în domeniul agriculturii, industriei, apărării și științei și tehnologiei) și a atras atenția asupra diferențelor dintre grupurile etnice minoritare și poporul Han. Conform definiției lui Wang, demografia etnică este o disciplină care studiază caracteristicile demografice ale grupurilor etnice minoritare în lumina diferitelor lor istorii, locații geografice, obiceiuri și sisteme politice, economice și culturale. Scopul acestei discipline este de a promova prosperitatea comună pentru toate grupurile etnice. Wang sugerează, de asemenea, că atât cantitatea, cât și calitatea populațiilor etnice ar trebui să fie în concordanță cu cererea de muncă a economiei naționale.¹ Demografia etnică, așa cum o definește Wang, se bazează pe teoriile de producție economică și reproducere biologică ale lui Marx și caută „combinația optimă de producție economică și reproducere biologică” pentru populațiile etnice minoritare și zonele locuite în principal de astfel de populații.² Teoriile de producție economică și de reproducere biologică ale lui Marx sunt pietrele de temelie ale demografiei etnice din China. Prin urmare, ele sunt, de asemenea, fundamentul demografiei etnice, care este o ramură a demografiei. Cele două teorii orientative obligă

1. Wang Duanyu and Zhang Guangxian. „Demographic Profiling of Minority Ethnic Groups Is Important”, *Journal of Renmin University of China*, 1980(4).
2. Ibid.

cercetătorii să adopte metodologiile materialismului dialectic și istoric atunci când studiază evoluția populațiilor etnice.

Demografia etnică are, de asemenea, implicații profunde în legislație. Cu alte cuvinte, cercetarea în acest domeniu ar putea sprijini luarea deciziilor în cunoștință de cauză în legătură cu politicile legate de populație. Formularea politicilor privind grupurile etnice minoritare trebuie să se bazeze pe dovezi și să fie susținută de date colectate printr-un studiu demografic privind grupurile etnice minoritare și conceput științific.³ Grupurile etnice minoritare ar trebui să aibă propriile programe de planificare familială, care ar trebui să fie concepute pe baza situației lor reale și încorporate în politica națională de control și dezvoltare a populației.

1.1.2. ANTROPOLOGIA DEMOGRAFICĂ: O PERSPECTIVĂ INTERDISCIPLINARĂ

Demografia etnică este construită pe teoriile și metodele demografiei. Demografii etnici studiază schimbările privind cantitatea, calitatea, structura și distribuția populațiilor etnice, în special creșterea populației, distribuția, fertilitatea, mortalitatea, structura vârstei / sexului, educația, căsătoria, familia, dezvoltarea populației și prosperitatea grupurilor etnice. Ei adoptă în primul rând paradigma de cercetare folosită la scară largă în domeniul demografiei. Cercetătorii care studiază demografia etnică folosesc, de asemenea, teorii și metode din alte discipline. Dezvoltarea demografiei etnice ca disciplină a fost lentă, mai ales începând cu secolul 21. Lipsa progreselor conceptuale și metodologice a dus la o evoluție lentă în acest domeniu.

Demografia etnică este un subdomeniu al demografiei, care este o disciplină a sociologiei de nivel doi. Sociologia în sine este o disciplină de nivel întâi în China. Un motiv important pentru această caracteristică este: China este o țară diversă din punct de vedere etnic, iar dezvoltarea populației fiecărui grup etnic este un proces într-un context social specific. Demografia etnică concentrează atributele populațiilor etnice în cadrul paradigmei de cercetare a demografiei. Deși a împrumutat unele metode din antropologie, nu discută sistematic teoriile care stau la baza antropologiei demografice.

3. Ibid.

Nici nu a dezvoltat o paradigmă de cercetare diferită, dar adânc înrădăcinată în paradigmele de cercetare ale demografiei și etnologiei.

Acest studiu urmărește să spargă unele norme stabilite în demografia etnică. În primul rând, încearcă să reexamineze structura teoretică a demografiei etnice pe baza teoriilor și metodologiilor demografiei și etnologiei. În al doilea rând, populațiile etnice sunt considerate sisteme sociale în acest studiu. Studiul încearcă să ofere o perspectivă asupra sistemelor populațiilor etnice din perspective macro, mezo și micro, prin integrarea metodelor demografice și etnologice. Folosind teoria sistemelor, încearcă să descopere relațiile dintre factorii populațiilor etnice la nivel macro, mezo și micro și să examineze teoriile antropologiei demografice în scopul promovării demografiei etnice ca disciplină.

1.2. DISCURS

1.2.1. DEMOGRAFIE

Pentru a studia populația umană, se folosește o gamă largă de instrumente conceptuale și teoretice. Așa cum a spus Karl Marx: „Esența omului nu este o abstractizare inerentă fiecărui individ. În realitate, este ansamblul relațiilor sociale.”⁴ Și este suma multor reguli și relații.⁵ Această afirmație este fundamentul demografiei contemporane. Prin urmare, demografia cercetează o gamă largă de activități umane și creează un cadru analitic care implică multe domenii ale societății și ale relațiilor sociale. În procesul studierii legăturilor dintre populație și economie (de exemplu, consecințele economice ale fluctuațiilor demografice asupra ofertei de muncă și cererii consumatorilor), cercetătorii au dezvoltat o serie de concepte care se încadrează în sfera economiei populației, precum procese demografico-economice, relații demografico-economice și modele

4. Biroul de Traduceri și Compilații pentru Lucrările lui Marx, Engels, Lenin și Stalin în cadrul Comitetului Central al Partidului Comunist din China. *Collected Works of Marx and Engels (Vol. 3)*. People's Publishing House, 1995, p.7.

5. Biroul de Traduceri și Compilații pentru Lucrările lui Marx, Engels, Lenin și Stalin în cadrul Comitetului Central al Partidului Comunist din China. *Collected Works of Marx and Engels (Vol. 2)* People's Publishing House, 1995, p. 103

demografico-economice. Există, de asemenea, concepte socio-demografice, printre care concepte care se referă la căsătorie, familie, organizare socială și structură socială (de exemplu, perspectivă demografică asupra căsătoriei, schimbarea familiei, probleme sociale și așa mai departe). Un alt domeniu major al demografiei este relația dintre populații și mediu. Conceptele din acest domeniu includ echilibrul ecologic, capacitatea de mediu, degradarea și poluarea mediului și echilibrul între populație, resurse și mediu.⁶

Sistemul conceptual al demografiei cuprinde în principal conținut specific subiectului. Multe concepte tratează probleme din domeniul specific al subiectului (adică populațiile) și nu pot fi găsite în alte domenii. Aceste concepte specifice stau la baza raționamentului logic în demografie. De exemplu, în demografie, „tip de reproducere” se referă la clasificarea reproducerii populațiilor pe termen lung; „investiția populației” se referă la investiția unei societăți în supraviețuirea și reproducerea ei; „capacitatea populației” se referă la populația maximă pe care Pământul sau mediul o poate avea. Este de ajuns să spunem că demografia este deja o disciplină științifică cu drepturi depline, iar sfera sa de aplicare este în continuă expansiune. Demografia etnică este un subdomeniu al demografiei, care se extinde treptat.⁷ Prima încercare de a stabili demografia etnică ca disciplină a fost făcută de Cercul Academic Sovietic în anii 1960. *Teoria marxist-leninistă a populației*, publicație îngrijită de Valentea, conține un capitol dedicat analizei demografiei etnice ca disciplină independentă.⁸ În China, demografia etnică a apărut ca disciplină independentă după ce guvernul chinez a adoptat politica de reformă și deschidere. Dar abia în anii 1990 a fost recunoscută oficial ca ramură a demografiei. Nu există

-
6. Wu Zhongguan (Ed.). *Dictionary of Population Science*. Southwestern University of Finance and Economics Press, 1997, pp.11-18.
 7. În „Eseu despre principiul populației”, Thomas Malthus efectuează un studiu comparativ al diferitelor metode de cercetare a populației în funcție de țară și etnie, pentru a susține ipotezele care stau la baza teoriei populației sale. Când studiază comportamentul de reproducere, el folosește India ca un exemplu tipic de țară formată din diferite grupuri etnice. Acest studiu este o încercare importantă de cercetare teoretică asupra populațiilor etnice.
 8. Comitetul editorial al volumului de sociologie, Departamentul editorial al Encyclopedia of China Publishing House. (1991). Demografia etnică. În Enciclopedia Chinei (Sociologie) (p.195). Encyclopedia of China Publishing House.

menționări ale „Demografiei etnice” în dicționarul care se bucură de cea mai mare autoritate națională în domeniu, și anume *Dicționar de termeni demografici* (1986). În schimb, menționările legate de demografia etnică apar în secțiunea „Populație și societate”.⁹ Nici aceasta nu este recunoscută ca disciplină independentă de către cel mai cuprinzător dicționar de demografie din China, și anume *Dicționarul științei populației* (1997). În sistemul masiv de știința populației definit de acest dicționar, care conține 11 domenii interdisciplinare, menționările legate de demografia etnică reprezintă doar o parte neesențială.¹⁰ Demografia etnică este inclusă ca disciplină academică în *Population Handbook* (o publicație pentru folosirea pe plan intern) îngrijită de Liu Hongkang. Aici, demografia etnică este definită ca „o diviziune a demografiei și etnologiei care aplică principiile generale ale demografiei unui anumit grup etnic pentru a face lumină asupra modelelor demografice ale grupului etnic”. Prin urmare, este un domeniu de studiu interdisciplinar.

-
9. *Dicționarul de termeni demografici* alcătuit de Liu Zheng a fost publicat în 1986 de Editura People's. Este primul dicționar cuprinzător de demografie din China, care acoperă patru domenii interdisciplinare: demografie, economia populației, sociologia populației și geografia populației. Multe concepte și probleme de cercetare de etnologie sunt integrate în secțiunea „Populație și societate”. Aceasta arată că paradigma de cercetare a demografiei etnice nu fusese încă separată de sistemul de cunoaștere „populație și societate” atunci când a fost publicat dicționarul. Cu alte cuvinte, demografia etnică nu fusese recunoscută ca o disciplină independentă. Acest lucru reflectă, de asemenea, că disciplina sociologiei populației nu era încă suficient de matură pentru a permite cercetătorilor populației să distingă în mod clar sociologia populației de demografia etnică.
 10. *Dicționarul științei populației* este alcătuit de Wu Zhongguan și publicat de Southwestern University of Finance and Economics Press. Dicționarul are 1.600 de termeni, care sunt aranjați în 23 de categorii tematice. Domeniile majore ale demografiei includ demografia teoretică, economia populației, sociologia populației, biologia populației, ecologia populației, structura populației, calitatea populației, demografia vârstnică, politica populației, geografia populației și demografia. Termenii legați de etnologie sunt menționați în sociologia populației, care constă din două domenii majore: căsătoria și familia. Cu toate acestea, în zilele noastre, sociologia populației a absorbit pe larg conceptele de sociologie. Definiția axată pe etnologie din Dicționarul științei populației nu mai este potrivită pentru disciplina actuală de sociologie a populației. O definiție mai potrivită ar trebui să sublinieze că sociologia populației se află la punctul de întâlnire dintre demografie și sociologie.

1.2.2. ETNOLOGIE

În *Enciclopedia Chinei (Sociologie)*, metodologia studiilor folclorice este denumită și „metodologie etnologică și indigenă”, iar cercetarea folclorică este considerată sub-domeniu al sociologiei care studiază „regulile interacțiunii sociale care sunt urmate de membrii unei anumite comunități”.¹¹ Cea mai simplă definiție a etnologiei poate fi găsită în *Dicționarul de termeni privind etnicitatea* publicat de Shanghai Lexicographical Publishing House în 1987. Acesta definește etnologia ca „o ramură a științelor sociale care studiază grupurile etnice”. Disciplina explorează în principal tiparele de apariție, evoluție și integrare a comunităților etnice și studiază compoziția, originea, distribuția geografică, stilul de viață, statutul social și cultura grupurilor etnice dintr-o țară sau regiune și relațiile lor. Potrivit dicționarului, principalele metode de cercetare folosite în acest domeniu de studiu includ cercetarea pe teren, studiarea literaturii și folosirea rezultatelor cercetării în discipline conexe.¹²

1.2.3. REDEFINIREA DEMOGRAFIEI ETNICE

Demografia etnică este „un domeniu interdisciplinar care studiază dinamica populației grupurilor etnice”.¹³ Majoritatea demografilor sunt de acord că demografia etnică ar trebui să folosească paradigma de cercetare a demografiei. Deși adesea aplică teorii și metode etnologice și antropologice pentru a cerceta grupurile etnice și împrumută multe materiale de cercetare din studii etnologice și antropologice, este clar că preferă demografia, iar identificarea normelor academice este mai consistentă. Această disciplină este rareori controversată în comunitatea demografică, iar indiciile istorice sunt clare. Totuși, nu este neapărat conformă cu atributele științifice ale progresului disciplinei. Întrucât demografia etnică este considerată un

11. Comitetul editorial al Sociology Volume, Departamentul editorial al Encyclopedia of China Publishing House. (1991). Demografia etnică. În *Enciclopedia Chinei (Sociologie)* (p.193). Encyclopedia of China Publishing House.
12. Comitetul editorial al Dicționarului de termeni privind etnicitatea (1987). Etnologie. În *Dicționar de termeni privind rasa și etnia* (p.346). Shanghai Lexicographical Publishing House.
13. Comitetul editorial al Sociology Volume, Departamentul editorial al Encyclopedia of China Publishing House. (1991). Demografia etnică. În *Enciclopedia Chinei (Sociologie)* (p.195). Encyclopedia of China Publishing House.

domeniu interdisciplinar între demografie și etnologie, ar trebui să fie mai echilibrat pentru a realiza integrarea celor două discipline. Însă, cercetătorii din acest domeniu încă adoptă paradigma tradițională de cercetare a demografiei.

1.3. CADRU TEORETIC

1.3.1. TEORII ALE DEMOGRAFIEI ETNICE

Antropologia demografică sau antropologia populației¹⁴ este un domeniu de studiu interdisciplinar care integrează teorii și metode de antropologie și demografie. Termenul „demografie” are atât un sens larg, cât și un sens restrâns. Demografia în sens restrâns este numită și demografie formală. Se axează pe dimensiunea, distribuția, structura și schimbarea populației. În plus față de ceea ce este examinat de demografia în sens restrâns, demografia în sens larg studiază, de asemenea, caracteristicile economice, sociale, geografice, etnice și alte caracteristici ale populației și folosește datele și rezultatele studiilor populației pentru a studia problemele conexe, cum ar fi populație și resurse, planificare familială și eugenie, urbanizare și migrația populației, precum și distribuirea resurselor umane și a veniturilor.¹⁵ Unii cercetători folosesc „demografia” și „studiile populației” pentru a distinge sensul larg și sensul restrâns al demografiei.¹⁶

Analiza și modelul statistic sunt instrumente importante de cercetare în demografie, atât în sensul restrâns, cât și în cel larg. În comparație cu factorii culturali, cercetătorii populației acordă o mai mare importanță impactului factorilor economici și sociali asupra populației. Este mai puțin probabil să adopte o perspectivă macro în studiile empirice ale populațiilor.¹⁷

14. În această carte, termenul „demografie” este folosit în sensul larg.

15. Henry S. Shryock și Jacob S. Siegel. (1971). *The Methods and Materials of Demography*, New York: Academic Press, Inc., p.1.

16. Ibidem. p.2

17. De exemplu, *Un studiu al demografiei contemporane* de Wu Zhongguan, din 2000, abordează, în principal subiecte despre dezvoltarea, metodologia, domeniul de aplicare și perspectiva demografiei în sensul său restrâns (adică studiul statistic al populației), precum și tehnicile moderne de analiză demografică și demografia matematică bazată pe datele recensământului.

Principalele instrumente empirice de cercetare ale antropologilor sunt munca de teren și studiile de caz. Se axează mai mult pe analiza teoretică și pe raționamentul inductiv centrat în jurul fenomenelor din viața reală și pun mai mult accent pe impactul factorilor culturali asupra schimbării populației și pe implicațiile culturale ale fenomenelor demografice.¹⁸ Antropologia demografică combină teoriile și metodologiile demografiei și antropologiei, inclusiv analiza datelor despre populație pentru a înțelege „cu precizie” tendința generală și caracteristicile dinamicii populației, care este forța demografiei, precum și munca de teren, studiile de caz, interviurile detaliate, și observarea participativă, care sunt adesea folosite în antropologie pentru a analiza și explica fenomenele legate de populație într-un context cultural specific.¹⁹ Cercetătorii din domeniul antropologiei demografice își construiesc propria paradigmă de cercetare prin combinarea paradigmatelor de cercetare ale demografiei și antropologiei.

Din anii 1980, cercul academic de demografie etnică din China a fost foarte activ. Cercetărilor în acest domeniu au avut rezultate fructuoase. Ca sub-domeniu al demografiei, demografia etnică este extrem de diferită de antropologia demografică atât din punct de vedere al cadrului teoretic cât și al paradigmei cercetării. Demografia etnică se axează pe atributele

18. Potrivit lui Wang Xiaoli, „antropologii din zilele noastre sunt mai înclinați să interpreteze fenomenele umanității și să se concentreze asupra caracteristicilor umaniste ale subiectului și asupra factorilor culturali locali. Evident, echilibrul dintre cele două elemente de bază ale antropologiei – științele sociale și umaniste – a fost alterat din cauza accentului antropologic actual pe localizare.” (*Studii etno-naționale*, 2002 (5), p.40). Potrivit unui alt om de știință chinez, Bao Zhiming, „metodele cantitative sunt importante dacă antropologii doresc rezultate de cercetare diversificate, exacte și științifice. Promovarea metodelor cantitative este benefică dezvoltării antropologiei.” (ibid. p.54)

19. Unii cercetători consideră că „antropologii nu țin cont de trăsăturile comune ale unei societăți și majoritatea se concentrează pe trăsăturile unice ale unui anumit grup de oameni sau comunități”. (A se vedea Zhang Jijiao. Caracteristici, deficiențe și domenii de îmbunătățire a metodelor de cercetare antropologică. *Studii etno-naționale*, 2005 (5).) Nu e vorba că antropologii nu țin cont de trăsăturile comune ale unei societăți. Antropologii rezumă modelul general al istoriei umane, dar o astfel de cunoaștere holistică este dobândită pe baza unor studii ample despre „trăsăturile unice ale unor grupuri specifice de oameni sau comunități”, mai degrabă decât pe un simplu raționament logic.

populațiilor etnice din cadrul paradigmei de cercetare a demografiei.²⁰ Deși a împrumutat unele metode din antropologie, nu discută sistematic teoriile care stau la baza antropologiei demografice. Nu a conceput nici o paradigmă de analiză teoretică diferită, dar adânc înrădăcinată în paradigmele de cercetare ale demografiei și antropologiei. Teoriile care stau la baza disciplinei antropologiei demografice, printre care ipotezele sale de bază, conceptele, teoriile, metodologia, sfera cercetării și paradigma cercetării, nu sunt încă discutate, organizate și definite în detaliu.

Antropologia este împărțită în antropologie fizică și antropologie culturală. Credem că antropologia demografică ar trebui să se încadreze în antropologia culturală. Cu alte cuvinte, antropologia demografică încearcă să explice comportamentele umane care diferă de la grup etnic la grup etnic și care sunt legate de schimbările populației dintr-o perspectivă culturală²¹ sau care, de asemenea, încearcă să explice diferitele origini culturale ale comportamentelor umane în diferite grupuri etnice. Interpretarea culturală a antropologilor demografici asupra schimbărilor demografice dintr-un grup etnic este susținută de studii de caz, cercetări empirice și studii istorice ale grupului etnic. Ei încearcă să înțeleagă dinamica și fenomenele populației și să rezolve problemele legate de populație, axându-se pe studiul diferențelor dintre diferite popoare.

Prin urmare, în această carte, antropologia demografică este definită ca un set de teorii care încearcă să explice schimbările apărute la nivelul populațiilor etnice și factorii care influențează populațiile etnice și relațiile

20. *Disciplina demografiei*, de Wu Cangping și publicată de Renmin University of China Press în 2006, studiază evoluția demografiei etnice ca disciplină. Potrivit acestei monografii, „Abia la sfârșitul anilor 1970, cercetătorii au început să folosească metode relativ standard de cercetare a demografiei pentru a studia populațiile etnice. Înainte, majoritatea foloseau metode etnologice sau antropologice pentru a studia minoritățile etnice.” „Cercetătorii folosesc în primul rând paradigma de cercetare a demografiei, combinată cu unele metode de cercetare de antropologie și etnologie, pentru a studia populațiile minorităților etnice.” (*Disciplina demografiei*, pp. 321-322). În prezent, nu există încă o discuție aprofundată despre teorii și metodologie în antropologia demografică. Cadru teoretic al antropologiei demografice nu a fost încă format.

21. Antropologul american William A. Haviland definește cultura ca un set de valori, idealuri și standarde pe care membrii unei societăți le împărtășesc. William A. Haviland. (2006). *Antropologia culturală: provocarea umană* (trad. Qu Tiepeng și Zhang Yu). Shanghai Academy of Social Sciences Press.

dintre ele din perspective culturale. Există trei aspecte la care ar trebui să fim atenți: (i) modificările populației, dintr-un motiv specific, pot fi măsurate printr-un set complet de indicatori demografici cantitativi care constituie cadrul analitic general; (ii) interpretările culturale ale fenomenelor populației se bazează pe teoriile și metodologia antropologiei culturale, urmărind să clarifice dinamica populației în contexte sociale și culturale specifice eterogene și axându-se pe explicațiile culturale ale comportamentului populațiilor umane în habitatele lor; și (iii) populația etnică aici se referă la populația unei națiuni sau a unui grup etnic. După cum putem vedea din analiza de mai sus, antropologii demografici adoptă o paradigmă analitică care integrează raționamentul inductiv, metodele de cercetare cantitativă în demografie, studiul la nivel micro și metodele de analiză calitativă în antropologie. Analiza statistică este un instrument important de cercetare al demografilor care rezumă caracteristicile generale, observă tendințele și emit judecăți calitative pe baza rezultatelor analizei statistice. Antropologii folosesc în primul rând metode calitative și se concentrează mai mult pe descrierea fenomenului, judecata bazată pe fapte, experiența personală și observarea stadiului în care se află o populație.²²

În China, prima mențiune și definiție a termenului „demografie etnică” pot fi găsite în *Population Handbook*, îngrijită de Liu Hongkang și Wu Zhongguan în 1981. Conform cărții, „Demografia etnică studiază modificările populației grupurilor etnice cauzate de factori naturali sau sociali, precum și de impactul factorilor economici, sociali, religioși și psihologici asupra nașterii, decesului, căsătoriei, familiei și migrației populației în / între grupurile etnice. Demografia etnică pune în aplicare principiile generale ale demografiei unui anumit grup etnic pentru a face lumină în ceea ce privește modelele demografice ale grupului etnic.”²³ Cea mai veche definiție

-
22. Bao Zhiming. „Application of Quantitative Methods in Anthropological Research”. *Ethno-National Studies*, 2002(5). După cum subliniază autorul, „Majoritatea studiilor antropologice sunt cercetări calitative. Metodele cantitative nu sunt populare printre antropologi.”
23. Luo Chun. *An Emerging Discipline – Ethnic Demography*. Thinking, 1998(8).

a demografiei etnice a stabilit o direcție viitoare pentru disciplină.²⁴ Una dintre cele mai importante sarcini ale demografiei etnice este identificarea compoziției etnice (grupuri religioase, grupuri etnice, dispunerea ierarhică a claselor sociale și așa mai departe) într-o regiune, a schimbărilor asupra populațiilor etnice și a compoziției etnice în contextul socioeconomic al regiunii. O altă sarcină importantă a demografiei etnice este de a analiza indicatorii demografici (natalitate, mortalitate, sex, compoziție de vârstă și clasă, nivel de educație și așa mai departe) ale grupurilor etnice și de a identifica conexiunile dintre indicatori și cultura și obiceiurile grupurilor etnice.²⁵ În ultimii 30 de ani, demografia etnică din China a evoluat în mod constant de-a lungul acestei direcții academice, iar oamenii de știință chinezi au publicat multe monografii și peste 600 de lucrări despre demografia etnică.²⁶ În prezent, peste 50.000 de articole despre studii privind populația etnică pot fi găsite în bazele de date în universitățile din China.

Domeniile de cercetare ale demografiei etnice și cele ale antropologiei demografice sunt aproximativ aceleași. Antropologia demografică studiază, de asemenea, modificările populației etnice și factorii sociali asociați cu astfel de schimbări. Cercetătorii analizează deseori datele și rezultatele pentru a afla ce s-a schimbat și care este starea actuală a populațiilor etnice și, pe această bază, identifică factorii sociali asociați cu schimbările populațiilor etnice, precum și diferite efecte demografice cauzate de diferențele culturale. Cu toate acestea, este încă necesar să se facă diferența între cele două domenii în ceea ce privește sfera de studiu. Demografia etnică examinează în primul rând relația dintre populațiile etnice și factorii culturali, socioeconomi și de mediu

-
24. În *Dicționarul de termeni privind etnicitatea* de Chen Yongling și publicat de Shanghai Lexicographical Publishing House în 1987, demografia etnică este definită ca o diviziune a etnologiei care studiază „compoziția etnică și populațiile etnice dintr-o regiune, precum și modificările populației etnice cauzate de factori naturali sau sociali.” Scopul acestui domeniu de studiu a fost extins ulterior pentru a include analiza indicatorilor demografici de bază din perspectiva etnologiei, precum și legăturile dintre indicatori și cultura, obiceiurile și stilurile de viață tradiționale ale grupurilor etnice, astfel încât să se analizeze impactul factorilor etnici asupra dezvoltării populației.
 25. Zhang Kewu. (Ed.). (1996). *A Brief Introduction to Ethnic Demography*. Ethnic Publishing House, p.25.
 26. Wu Cangping. (Ed.). (2006). *The Discipline of Demography*. China Renmin University Press, p.324.